

— Трите чуки, отгдeto съ огъня си спомогна за отбиване атаката на врага срещу 1-а дружина на в. 2368.

Съгласно заповедта по бригадата 1-а дружина при почване на контър-атаката откри огънь по неприятеля и го прикова. Дружината съ всичките си 3 роти въ първа линия заемаше неимовърно големъ фронт — около 3 км. Къмъ 9 часа откъмъ к. 1881 пристигна по заповед на командира на бригадата капитанъ Александровъ съ 6-а рота и остана въ дружинна поддръжка.

4/6-а и 7/6 а полски батареи стреляха през цълния ден, първата въ опоръ, а втората въ флангъ, по сгущилия се въ окопите на първата отбранителна линия противникъ. Къмъ вечеръта бойните припаси не можаха да се попълнят и батареите, на които предстоеше жестока борба, останаха съ по 100—200 снаряди.

Въ 22:15 часа съ № 960 командирът на полка донесе:

„Полкът въ вчерашния и днешния бой даде жертви: убити 5 ротни командири и 2 младши офицери. Убити и ранени съ отъ ротите всичките имъ началници и долни чинове. Картечната рота отъ 5 офицери е останала съ 1 и то необученъ. Началствуващите долни чинове въ същата рота съ всички излезли, като убити и ранени. Същото е съ прислужниците. Въ полка на 3 отъ ротите вече се назначават по 4 ротни командири. Няма вече кого да назначавамъ на мястата имъ. Отъ щабъ-офицерите съмъ останалъ само азъ, и то раненъ. Всичко налице сега офицери 27 отъ 69, съ които полкът почна боеветъ“.

Въ 22:50 часа командирът на полка донесе на командира на бригадата:

„1. Командирът на 10-а рота донася, че тази зарань при предприемане на настъплението той съ войници си, които го последвали, е силно обстрелянъ и останалъ само съ 4—5 войника, другите ранени и убити. Духът на ротата разколебанъ. Окопите пълни съ трупове, а не съ хора.

2. Командирът на 4-а рота донася, че е останалъ съ 40—50 човека, на които духът е съвършено отпадналъ. Големо пространство отъ окопите на участъка му останало празно, защото няма хора. Другите роти съ въ същото положение.

Изобщо, считамъ се задълженъ да Ви донеса, че полкът, може да се счита, е изпълнилъ дълга си, като е далъ последната си дань и не може повече да се иска отъ него“.

Командирът на 1/3-а бригада полковникъ Поповъ донесе на командира на 8-а дивизия. Какъ е ценило по-горното началство тази епическа борба на 11-и Сливенски полкъ съ Дринската дивизия и какъ е разбирало силата на човешката издръжливост се вижда отъ следния отговоръ на командира на 8-а дивизия до командира на 1/3-а бригада:

„Считамъ, че полкът, както и Вие не сте дали последната дань, докато има живи офицери и войници. Употребете всички среќства, въ това число и личния началнически авторитетъ, за да задържите положението“.